

Vilkaar, der opnaas ved at indtræde i denne højere Klasse af Embedsmænd, maa da gøres saa gunstige, at en virkelig intelligent og ihldestigende Tilgang sikres. Paa Grundlag af disse Betragtninger er i Forslaget Korpset — som man har foretrukket at benævne Intendanturkorpset, hvilket Navn bedre svarer til dets flersidige Virksomhed — sondret i en Intendanturstab, der omfatter et til Anvendelse i den højere Administration bestemt Personale, og et Forplejningskorpset, der omfatter Personale til Anvendelse i de lavere Administrationsposter og til Regnskabsførertjeneste, hvilke Grupper, hvad Tilgang, Stilling og Vilkaar for Personalet angaar, ere adskilte, medens de dog ere underlagte samme Chef. Man har derhos i Forslaget bibeholdt en anden tidligere foreslaaet Afgivelse fra det nu gældende ved at tillægge Korpsets Embedsmænd militære Betegetninger i Lighed med, hvad der finder Sted for dets Underklasser. Skønt Ministeriet, som ogsaa tidligere udtalt, ikke tillægger dette Spørgsmaal nogen afgørende Betydning, maa det erkendes, at forskillige Hensyn kunne tale til Gunst for en saadan Ordning, hvorved der muligens tilvejebringes en større Ensartethed i Korpset, og man har — særlig da dette selv lægger megen Vægt paa denne Ændring og formener, at den vil begunstige Tilgangen navnlig af Officerer fra Vaabnene til Korpset — ikke villet undlade at bringe den i Forslag.

Enkelte Bestemmelser, der findes i den nugældende Hærlov, ere udeladte i Forslaget, nemlig:

saadanne, der angaa Hærens Krigsordning, saasom Jassfættelse af Afdelingernes Krigsstyrte, af Depotordningen ved Mobilisering, Forkrifter om Oprettelse af en Ordonnanseskadron, af Heste- og Sygehestedepoter m. v., om Antallet af Ordonnansofficerer ved Stabene osv. Bestemmelser, der kun ere beregnede paa at komme til Anvendelse under en Krig, egne sig nemlig i Almindelighed ikke til at optages i en Lov, da den forandrede Ordning af forskellige Forhold, som bliver nødvendig ved en Mobilisering, ganske maa rette sig efter den paa dette Tidspunkt foreliggende Situation, og det vilde være urigtigt ved Lovbestemmelser at indskrænke Krigsbefyrelsens Frihed til at anvende de Midler, som Loven stiller til dens Raadighed, paa hensigtsvarende Maade. Man har derfor, samtidig med i § 2 at udtale, at den der angivne Ordning af Vaabnene er den for

Fredstid gældende, kun i § 5 i al Almindelighed antydet de Ændringer, som Krigens Krav maa antages at ville nødvendiggøre;

saadanne, der angaa tjenestereglementariske Forhold, saasom Bestemmelser om, hvilke Myndigheder der udvæbne (antage), fremme, forsætte og afstedige (hjemfende) Personale af Underklasserne, Realer for Udfærdigelse og Affattelse af Forfremmelseslister o. l. Disse Bestemmelser, der finde Optagelse i Hærens Reglementer, ere af ren administrativ Natur og maa kunne lempes efter Forholdene, naar disse, som f. Eks. ved indtrædende Mobilisering, undergaa Forandring.

Endelig er Hærlovens § 6, der omhandler Hærsektionernes Garnisonsforhold, udeladt i Forslaget, ikke fordi Ministeriet tilføjer nogen Forandring af de i Paragraffen indeholdte Bestemmelser, men fordi disse formentlig heller ikke have deres rette Plads i en Hærlov.

Hærens Inddeling.

§§ 1—5.

§ 1 er givet en noget ændret Affattelse, da Hærlovens tilsvarende Paragraf er mindre udtømmende, idet den ikke nævner alle Hærens Bestanddele, og mindre korrekt, idet den opfører Sundhedsktropperne som et særligt Korps. Disse bestaa af Sygebærere og Sygepassere, som i Fredstid intet have med hinanden at gøre, idet de første omfatte et Personale ved Afdelingerne, medens Sygepasserne ere i Nummer ved et særligt Depot; i Krigstid kunne de vel for en Del komme til at virke sammen ved de da oprettede Ambulancer og Ambulancereserven under disse Institutioners Chefer; men de ere heller ikke da i administrativ eller anden Henseende knyttede saaledes til hinanden, at de korrekt kunne siges at udgøre et særligt Korps. Det forekommer ogsaa mindre begrundet, naar Hærloven har udstilt Militærarbejderne fra Hærens øvrige Personale og samlet de for dem gældende Bestemmelser i et særligt Afsnit.

De i §§ 2—5 indeholdte Afgivelser fra det bestaaende have alt fundet deres Begrundelse i de indledende Bemærkninger. Det staar kun tilbage at omtale, at man for de nuværende tekniske Afdelinger ved Artilleriet har foreslaaet en ændret og mere formaalstjenlig Organisation. Det skal med Hensyn her til bemærkes, at den tekniske Virksomhed ved Artilleriet for Tiden ledes af Officerer af Vaabnet, der ved Siden af deres øvrige